

Święty Franciszek z Asyżu, jeden z najbardziej kochanych i czczonych świętych Kościoła katolickiego, jest uniwersalnym symbolem prostoty, pokoju i miłości do stworzenia. W czasach, gdy konsumpcjonizm i rosnący dystans między człowiekiem a naturą są widoczne, przesłanie Franciszka jest wyjątkowo aktualne. Jego życie i nauki inspirują ludzi do poszukiwania prostszej, pełnej miłości relacji ze światem, promując duchową przemianę, która zaprasza do głębokiego szacunku dla wszelkiego stworzenia i życia mniej skupionego na dobrach materialnych.

W tym artykule przyjrzymy się, kim był Franciszek z Asyżu, jego drodze duchowej, teologii stworzenia i dziedzictwu. Zastanowimy się również, jak jego przesłanie o prostocie i trosce o świat naturalny może stać się praktycznym przewodnikiem dla naszego codziennego życia.

1. Historia Świętego Franciszka: Od Bogactwa do Oderwania

Franciszek urodził się w Asyżu we Włoszech w 1181 roku, jako syn zamożnego kupca. Już jako młody człowiek żył dostatnio i marzył o zostaniu rycerzem, aspirując do życia pełnego przygód. Jednak po serii doświadczeń, takich jak choroba i uwięzienie podczas lokalnej wojny, Franciszek zaczął kwestionować sens swojego życia i wartości społeczeństwa.

Jego nawrócenie było stopniowe. Podczas spotkania z trędowatym Franciszek doświadczył radykalnej przemiany: zrozumiał, że prawdziwe powołanie Boga leży w pokorze i współczuciu dla najuboższych. Wkrótce potem, gdy modlił się w małym kościółku św. Damiana, usłyszał głos mówiący: „Franciszku, odbuduj mój Kościół, który – jak widzisz – popada w ruinę”. Wziął te słowa dosłownie i sprzedał część majątku swojego ojca, by odbudować kościół, lecz to wezwanie było w rzeczywistości zaproszeniem do odnowy wiary i życia chrześcijańskiego poprzez prostotę i miłość do całego stworzenia.

Jego całkowite oderwanie od bogactwa i wybór życia w ubóstwie głęboko poruszyły jego rodzinę i przyjaciół. Rozgniewany ojciec wydziedziczył go; w odpowiedzi Franciszek wyrzekł się nawet szat, które miał na sobie, pozostając jedynie w prostej tunice, symbolizującej jego radykalne oddanie Bogu.

2. Teologia Stworzenia Świętego Franciszka

Święty Franciszek postrzegał naturę jako odbicie Boga. Dla niego wszystkie stworzenia były „braćmi” i „siostrami” – od słońca po zwierzęta – ponieważ pochodziły od tego samego Stwórcy. Wizja ta została pięknie wyrażona w jego „Pieśni Słonecznej”, poemacie, w którym Franciszek chwali Boga przez Jego stworzenie: Brata Słońce, Siostrę Księżyc, Brata Ogień i Siostrę Wodę.

Franciszek rozumiał, że miłość do Boga wymaga także miłości i szacunku dla Jego stworzenia. Jego wizja ekologiczna jest głęboko teologiczna: natura jest święta, ponieważ ujawnia coś z Boga. Nie chodzi tu tylko o zwykły szacunek dla przyrody czy estetyczne uznanie; to duchowa relacja, która nadaje każdemu stworzeniu wewnętrzną wartość.

Co ta teologia oznacza dla dzisiejszego życia? Żyjemy w czasach, gdy konsumpcjonizm i degradacja środowiska są kluczowymi problemami. Przesłanie Franciszka zaprasza nas do bardziej zrównoważonego stylu życia, który szanuje równowagę natury. Przypomina nam, że świat nie należy do nas; jest darem od Boga, który mamy chronić i pielęgnować, co głośno wybrzmiewa również w encyklice *Laudato Si'* papieża Franciszka.

3. Prostota i Dobrowolne Ubóstwo

Jednym z najbardziej radykalnych aspektów życia Franciszka było jego oddanie dobrowolnemu ubóstwu. W jego duchowości ubóstwo nie było wyrzeczeniem się dobrobytu, ale aktem uwolnienia się od przywiązania do rzeczy materialnych, by otworzyć się na miłość Boga i innych. Franciszek widział w ubóstwie najwyższy wyraz wolności i zaufania do Bożej opatrności.

Jak możemy to zastosować dziś? Często nasze życie jest pełne rzeczy, które uważamy za niezbędne, ale które w rzeczywistości nas ograniczają i krępują naszą wolność. Franciszek przypomina nam, że życie prostsze, mniej przywiązane do dóbr materialnych, może być bardziej satysfakcjonujące. Upraszczenie naszego życia i odrzucanie tego, czego naprawdę nie potrzebujemy, może otworzyć nas na doświadczanie miłości i hojności w ich najczystszej formie.

Praktykowanie prostoty w duchu Franciszka oznacza również nowe spojrzenie na innych: nie jako środki do celu, ale jako braci i siostry. Zachęca nas do uznania naszej odpowiedzialności za świat i naszej głębokiej więzi ze wszystkimi istotami, ludźmi i nieлюдźmi.

4. Święty Franciszek i Miłość Braterska: Wspólnota Pokoju

Miłość braterska była kluczowa w duchowości Franciszka. Założył on Zakon Franciszkanów, by głosić Ewangelię poprzez przykład życia we wspólnocie. Dla niego miłość braterska obejmowała zarówno ludzi, jak i zwierzęta oraz całą naturę, którą nazywał „braćmi” i „siostrami”. Jego oddanie dla pokoju i miłości poprowadziło go nawet do podjęcia pokojowego dialogu z sułtanem Malik al-Kamilem podczas krucjat, co było aktem wielkiej odwagi i otwartości, niewyobrażalnym na tamte czasy.

Zastosowanie we współczesnym życiu: Dziś żyjemy w społeczeństwie podzielonym, rozdartym przez ideologie, narodowości i przekonania. Przykład Franciszka inspirowa nas do bycia twórcami pokoju, do poszukiwania dialogu i wzajemnego zrozumienia. Jego wezwanie do postrzegania wszystkich innych jako braci i siostr wzywa nas do przezwyciężania podziałów i zaangażowania się na rzecz pokoju i pojednania wokół nas.

5. Dziedzictwo Świętego Franciszka we Współczesnej Duchowości

Życie Świętego Franciszka pozostaje źródłem inspiracji i przemiany w XXI wieku. Jego miłość do stworzenia wpłynęła na ruchy ekologiczne, a jego dobrowolne ubóstwo kwestionuje współczesny materializm. Franciszek jest postacią budującą mosty między duchowością chrześcijańską a ekologizmem, między ubóstwem a duchową pełnią.

Papież Franciszek wybrał swoje imię właśnie po to, by podkreślić znaczenie pokory, pokoju i szacunku dla stworzenia we współczesnym Kościele. Jego encyklika *Laudato Si'* wzywa nas do „słuchania wołania ziemi i wołania ubogich”, przypominając nam, że troska o stworzenie jest integralną częścią naszej wiary.

Zakończenie: Droga do Osobistego Nawrócenia

Życie Świętego Franciszka zaprasza nas do osobistego nawrócenia. Prostota, szacunek dla natury i miłość braterska to nie tylko idee, ale praktyki, które możemy zintegrować z naszym życiem. Możemy zacząć od małych gestów: upraszczania naszych dóbr, spędzania czasu na łonie natury i postrzegania innych oczami brata lub siostry w Chrystusie.

Święty Franciszek uczy nas, że pełne życie nie zależy od bogactwa czy władzy, lecz od głębokiej i autentycznej miłości do Boga, do stworzenia i do bliźnich. To wezwanie jest współczesnym i potrzebnym przewodnikiem duchowym, przypominającym nam, że prawdziwe bogactwo polega na życiu w harmonii ze światem i w komunii ze Stwórcą.

Niech jego przykład zainspiruje nas do życia w prostocie, pokoju i wdzięczności, aby każdy z nas mógł odnaleźć w swoim życiu sposób naśladowania drogi Franciszka, troszcząc się o stworzenie i postrzegając je jako przejaw Bożej miłości.